

Reisebrev nr 18 fra Menja.

Fra Galapagos til Marquesesøyene.

Vi forlot Villamil på Galapagos kl 15 den 26. April. Da hadde Margarita gått et døgn før oss, Silene og Serai noen timer før. Alt som er skrevet nedenfor er i hovedsak det samme som vi har skrevet på siste nytt, bare litt redigert. Ett skipsdøgn går fra kl 12 en dag til kl 12 neste dag. Dessverre er det lite bilder, det blir ikke så mye å ta bilde av når man er på havet, selv om havet aldri ser likt ut fra dag til dag... Og kanskje er dette et veldig kjedelig reisebrev, med mange tall?

Litt refleksjon først: Hvor langt er egentlig de 3000 nautisk milene som vi skal tilbakelegge på denne etappen? Det er 5556 kilometer, i I luftlinje blir det lik avstanden fra Jøa til New York, ganske langt med andre ord!

Dag 1: Seilt 107 nm, det er igjen 2847 nm, 15 timer motor. Vi hadde veldig lite vind dette døgnet. Vi har seilt litt, men da har det vært strømmen som har gitt oss mye av farten. Det er 1-1,5 knops medstrøm. Like etter at det ble mørkt hørte vi to svake dunk i skutesiden når vi seilte. I lyset fra lommelykten så vi en plastdunk bak oss. Like etter mistet vi farten og styringen. Da vi lyste ned i vannet så vi tynne tau gå i flere retninger fra båten. Vi hadde seilt oss inn i en tunfiskline. Dette er kilometer lange liner der det er festet kroker med jevne mellomrom med haispekk som agn. De ligger bare og driver i strømmen og er dårlig merket, mens fiskebåten kan være langt unna og holde på med andre liner. Vi begynte å kutte oss løs fra linene og til slutt var det en igjen som hang fast rundt roret. Siden propellen var fri begynte vi å kjøre motor, da vinden hadde forsvunnet mens vi holdt på å skjære oss løs. En time senere så vi et blinkende lys, og litt senere enda ett. Vi passerte over enda en line, heldigvis fikk Ingrid koblet propellen koblet i fri, så denne linen passerte under oss uten å bli hengende fast. Like før det ble lyst om morgenen kjørte vi oss inn i en tredje line, denne gikk i propellen. I det svake lyset så vi en bøye noen hundre meter unna. Vi dro inn linen mot bøyen og tok av krokene. Vi fikk oss i alle fall noen hundre meter line og noen fine store kroker før vi kappet linen. Da hadde det blitt så lys at Frank hoppet uti vannet og skar av linene både på propellen og roret. Ingen skade var skjedd.

Dag 2: Seilt 96 nm, totalt 203 nm, det er igjen 2751. Det ble 7 timer motor før vi fant vind på kvelden. Like etter solnedgang kom det vind fra sørøst, ikke mye, men nok til at vi kunne seile i tre knops fart uten at seilene hang og slo. På morgenen hadde vinden økt til 12 knop, så vi seilte i 4,5 knops fart. Passerte en fiskebåt på formiddagen, tror den var fra Venezuela. Vi så flere av samme type i Panama, de har en enormt stor not, en stor notbåt, og et stort utkikkstårn oppe i masta. En av de vi så i Panama hadde hele fem radarantennene og et tyvetalls radioantennene. Men det mest imponerende er at de har helikopter ombord. Helikopteret brukes for å lete etter tunfisk stimer over store områder. Det gir ikke fisken mye sjanse til å slippe unna. Fiskelykken vår har det vært heller dårlig med, bra vi har mye hermetikk. Vi har startet Stillehavsmesterskap i UNO, i går vant Frank 2 ganger.

Dag 3: Seilt 108 nm, totalt 311 nm, det er igjen 2654. Vi seilte hele døgnet. Det har vært en del squalls, dvs regnbyger med mye vind i natt og formiddag. Seilte over 7 knop en lang stund, med til slutt måtte vi ta ned

storseilet. Alle andre båter har gått lengre sør for å finne mer og stabil vind, vi får gå sørover hvis vi mister vinden i stedet. I går kveld koste vi oss med pizza og en episode av LOST. Skikkelig lørdagskos!

Dag 4: Seilt 129 nm, totalt 440, det er igjen 2535. Det ble tre timer motorkjøring i går kveld når det var lite vind. Det har vært regn og yr mye av tiden, ikke så trivelig. Vi hadde nystekt brød til frokost i dag. Ingen fisk i dag heller. Unomesterskapet går heller dårlig for Ingrid sin del, Frank leder med over hundre poeng.

Dag 5: Seilt 110 nm, totalt 550, det er igjen 2430. Været er fortsatt fint, 10-15 knop vind fra øst. Vi leser bøker og spiser banan. Alle har blitt modne, og det er like for de begynner å råtne.

Dag 6: Seilte 133 nm, totalt 683, det er igjen 2272. Vinden er veldig stabil på 12-15 knop, vi har ikke rørt seil eller vindror dette døgnet, og det har ikke regnet siden i går ettermiddag. Natten har vært fin og tørr, og dagen startet med den nydeligste soloppgang. I dag har vi spist opp den siste pakken med sure pølser fra kjøleskapet. Man blir ikke så nøye på datostempling og sånt når man er på en slik tur. Frank leder dessverre fortsatt UNO mesterskapet, med over 130 poengs ledelse.

Fin passatvind.

Dag 7: Seilt 127 nm, totalt 810, det er igjen 2149 nm. Vi pinset klokken en time tilbake, nå er klokken vår 9 timer senere enn den er i Norge. Vi har fortsatt stabil vind fra Ø-SØ, 10-15 knop. Til Lyana: Takk for den Malaysiske oppskriften på Cekodok. Banankakene ble kjempegode! Endelig er det slutt på bananene vi kjøpte på Isabella.

Dag 8: Seilt 148 nm, totalt 958 nm, og det er igjen 2004 nm. Det har blåst 15-20 knop fra sør/sørøst det meste av døgnet. Det var noen skikkelige squalls rundt midnatt, men det varte ikke lenge før det ble blå himmel igjen. På vart daglige radionett hørte vi at Sailabout hadde slitt av baugspyd og forstag. Det var for mye sjø til at de kunne gå frem på dekk og sikre baugspydet og forstaget som slo frem og tilbake i skroget. Ankeret var også løst så de hadde fått noen mindre hull i baugen, men de tok ikke inn vann. Noen timer senere hørte vi at det var to seilbåter i nærheten og noen større frakteskibe som var på vei for å assistere. Vi er 300 mil lengre vest og kan ikke hjelpe de så mye.

Dag 9: Seilt 139 nm, totalt 1097, og det er igjen 1869 nm. Fint vær, med noen squalls i natt. I går kveld hørte vi at et Amerikansk militærfly var i området over Sailabout uten at vi fikk med oss så mye av hva som skjedde. På radionettet i dag fikk vi høre at Sailabout hadde tatt inn mer vann og de to stakkarene ombord hadde forlatt båten drivende. De hadde blitt plukket opp av et norsk handelsfartøy som var i området. Skikkelig trist for de å måtte forlate båten sin på havet, men det viktigste er at de selv er uskadede. (Hjemmesiden deres finnes på link-siden vår)

Selvhermetisert kjøtt til middag.

Dag 10: Seilt 124 nm, totalt 1221, det er igjen 1754 nm. Vinden har økt, nå blåser det 20 knop hele tiden. Bølgene begynner å vokse også, ca 3 meter høye, de er ikke større enn at det går greit. Vindroret styrer veldig godt, vi vingler bare litt frem og tilbake i bølgene. Margarita og Silene drar lengre fra oss for hver dag, mens Celin tar innpå. Vi har det heldigvis ikke travelt med å komme frem. Det er bedre å ha det trivelig ombord når vi er så mange dager til havs. I dag har vi hatt en ny omgang med UNO spilling. Frank vinner gang på gang, og han gliser og flirer når jeg taper. I dag øket han ledelsen med ytterligere noen hundre poeng.

Dag 11: Seilt 150 nm, totalt 1371, det er igjen 1604 nm. Vinden holdt seg på 20 knop hele natten, på morgenen spaknet den til rundt 15 men det tar tid før sjøen roer seg ned. Vi så en båt i går kveld, den var ganske liten, sannsynligvis en fiskebåt. Vi har funnet ut at det finnes fisk i havet, noen hadde stukket av med kroken vår i løpet av ettermiddagen. Kanskje får vi dratt ombord fersk middag snart?

Dag 12: Seilt 144 nm, totalt 1515, det er igjen 1469. Vi passerte halvveis i dag tidlig og det skal feires med kake og brus i kveld. Vinden har blåst bra helt frem til i dag, da den spaknet og varierte mellom 7-12 knop. Hadde en liten vaskejobb under dørken i dag, fire brusbokser hadde ligget i en liten vanndam, og rustet hull. Vi kan bare ha plastikk flasker og bokser under dørkplatene ellers ruster det. Hele Menja bærer preg av det varme og fuktige klimaet, alt av metall har rustflekker og det meste mugler. Selv redningsvestene våre har begynt å mugle. Vi pinset klokken en time tilbake i dag, nå er vi 10 timer senere enn Norge. Vi har hørt på lydboken om Kon-Tiki ferden. De brukte 101 dag på hele ferden, og de passerte bare noen sjømil lengre sør for hvor vi er nå når de var på det nordligste punktet på sin ferd. Moro å høre hvor mye liv det var i havet da, mens vi ikke får en eneste fisk. Vi har sett sjøfugler hver eneste dag, og en masse flygefisk.

Dag 13: Seilt 143 nm, totalt 1658. det er igjen 1342. I dag har det skjedd mye her ombord på Menja. I formiddag fikk vi endelig napp på fiskesnøret! En nydelig gullmakrell, ikke for stor og ikke for liten. Det tok nøyaktig en halv time fra vi fikk den ombord til halve fisken lå fortært i magesekken vår. Nam nam:) Vi prøvde å bruke hodet til den som agn i håp om å få flere større fisk (kanskje hai), men det ble ikke noen suksess. De siste dagene har vi kjent en merkelig stank ute, og i dag fant vi årsaken. En gammel halvvratten inntørket blekksprut lå mellom dieselkannene. Den gikk fort over bord. Den beste nyheten tilslutt: INGRID har tatt over ledelsen i UNO!! Leder med over 100 poeng! Jippi!

Dag 14: Seilt 139 nm, totalt 1797, det er igjen 1209. Fortsatt blåser det 15-20 knop fra sørøst, vi gjør god fart. Vi er med på et nytt radionett også nå, det heter "Southern cross", etter stjerne tegnet som peker mot sydpolen. Det er ikke så mange båter som er med, men halvparten av dem kjenner vi. "Dartagnan" som vi møtte første gang i Marokko, "Risque Affaire" og "Hullaballo" som vi møtte første gang på Lanzarote, og noen andre båter som vi så vidt har truffet. Nettet er bare for å ha en fast daglig kontakt der vi hører de andres posisjoner og hvilket vær de andre har. I dag tømte vi søppelbøtta for andre gang. Den var ikke helt full, men det er greit å bytte og pakke det godt inn før det blir vond lukt, altså en gang i uka så langt.

Dag 15: Seilt 140 nm, totalt 1937, det er igjen 1072. Vinden er litt svakere i dag enn tidligere, den ligger på 15 knop, vi gjør fortsatt 6 knops fart, men vi får ikke de høye surfehastighetene nedover bølgene som tidligere, da var vi ofte opp i 9-11 knops fart. Det er mindre slingring nå, men nok til at halve pannekakerøren veltet utover byssebenken og rant ned i kjøleboksen. Heldigvis ble det akkurat nok pannekaker på oss. Med bacon og blåbærsyltetøy, nam nam:)

Dag 16: Seilte 138 nm, totalt 2075, det er igjen 934 nm. Vinden holdt seg mellom 10 og 15 knop fra øst. I går kveld så vi lys fra en båt som nærmet seg, og etter å ha satt på AIS mottakeren viste det seg å være en

containerbåt på vei fra Sør-Amerika til Hawaii. Ikke nok med det, det var enda en båt på AIS mottakeren, en frakgebåt som gikk motsatt vei. Den siste skimtet vi så vidt lanternene på. På 16 dager har vi sett til sammen fem båter, og to av dem samtidig. De siste dagene har vi brukt veldig mye strøm, da vi har brukt datamaskinen mye. Ingrid redigerer video, mens Frank lager slideshow av alle bildene vi har tatt på turen. Det er ikke så mye video, men det er nærmere 7000 bilder. Nå står lørdagspizzaen i stekeovnen og venter på oss.

Dag 17: Seilt 122 nm, totalt 2197, og det er igjen 820. Vinden har spaknet til 10 knop, og etter værmeldingen vil det være lite vind noen dager fremover. Vi heiste opp vårt nye seil på kutterstaget i dag, en fokke som vi kjøpte brukt i Panama, for å få litt mer fart. Det er akkurat 14 dager siden sist vi forandret på seilføringen. Vi har satt kursen litt lengre nord også, det er en båt vest for oss som hadde sett en nødrakett i dag tidlig, men de hadde ikke funnet noen den kunne ha kommet fra. Silene hadde sett et grønt bluss noen timer tidligere på natta i samme området. Siden vi har mulighet til å seile gjennom det området i natt uten at det blir så stor omvei for oss så gjør vi det i tilfelle vi skulle se eller finne noe. Man vet aldri. Det passerte en seilbåt like bak oss i dag, nå har vi sett seks båter så langt. Dagens middag ble joikakaker, ekte norsk hermetikk.

Dag 18: Seilt 133 nm, totalt 2330, og det er igjen 687. Vi seilte på feil kurs hele natten for å passere området der nødraketten ble observert i går. Vi så ingen i havsnød. I dag tidlig la vi om kursen mot Fatu Hiva. Nå styrer vi lengre mot sør slik at vi har storseilet og genoanen oppe med vinden inn på tvers fra styrbord. Det er bare ti knops vind, men vi seiler med ca 5 knops fart. Vi fikk en gullmakrell på korken i dag, det var bare så vidt den hang fast, men vi fikk den ombord. Den var ca fire kilo tung, så nå har vi noen måltid med ferskfisk. I dag bestemte vi oss for å ta et bad, noe som endte i en ubehagelig opplevelse for Ingrid sin del. Jeg hang i et tau etter båten, og skulle akkurat til å dukke hode under for å skylle ut sjampoen da jeg kjente et stikk etterfulgt av intens svie på armen. "Frank!! Et krigs-skip!!" Jeg kom meg fort opp av vannet, og der på underarmen hang det fast en blå liten jævel! Det lignet på et mini portugisisk krigsskip, en manet med en gjennomsiktig luftpute med blå tråder. Jeg måtte omtrent skrubbe den vekk fra armen, etterpå skylte jeg godt med vann. Jeg hovnet opp og fikk røde merker flere steder på armen, verst var det der "skipet" hadde sugd seg fast. Jeg sprayet på med lidokain, og ganske raskt forsvann svien fra de mindre merkene. Nå er det bare merket etter skipet som gjør litt vondt. Ellers er alt bare bra. Ikke langt igjen nå! :-)

Gullmakrell.

Dag 19: Seilt 116 nm, totalt 2446, det er igjen 575. For første gang på 15 dager har vi kjørt motor fordi det var lite vind. I går kveld spaknet vinden, den har vært mellom 5 og 10 knop siden da. I natt kjørte vi altså en time motor når seilene bare hang og blafret. Men ellers har vi greid å seilt i 3-4 knops fart. Frank fikk seg en frisørtime hos Ingrid i dag. Det ble vel egentlig to timer før frisøren var ferdig med jobben, og da hadde heldigvis solen gått ned, hvis ikke hadde det vel ikke vært igjen noe hår nå. Ingrids brennmanet merke er bare et rødt merke, det gjør ikke vondt lengre.

Dag 20: Seilt 90 nm, totalt 2536, det er igjen 490 nm. Vinden har vært veldig svak hele det siste døgnet, 4-7 knop, et par ganger litt mer. Vi har bare seilt i 3-4 knops fart så det går ganske sakte fremover. Spørsmålet er bare hvor mye man vil at seilene skal slå i masta for hver bølge før man starter motoren og begynner å kjøre. Vi vil vente lengst mulig med å bruke motoren selv om vi har nok diesel til å kunne kjøre helt frem nå. Vi har det ikke travelt med å komme til land, det er veldig fint å være på havet når været er bra.

Dag 21: Hurra for 17. mai! Seilt 95 nm, totalt 2631, det er igjen 397 nm. Den svake vinden har holdt seg hele døgnet, så vi har kunnet seilt rimelig greit uten for mye blafring i seilene. Vi hadde tenkt å feire nasjonaldagen med ekte trøndersodd og ingefærøl, men vi har enda så mye fisk igjen at det ble fiskegrateng til middag. Ingen is her ombord... snufs:-)

Nydelig vær.

Dag 22: Hurra for Ingrid som har bursdag 18. mai! Tusen takk for alle gratulasjoner på tlf og mail! Seilt 126 nm, totalt 2757, det er igjen 272 nm. Vinden tok seg opp til 10-15 knop på ettermiddagen i går, så vi har holdt ganske bra fart siden da. I dag måtte vi ta ned storseilet når det ble for mye vind til at verken vindroret eller autopiloten ville styre. Ingrids bursdagsselskap ble feiret med eplekake, tyrkisk pepper drops og en boks cola på deling. Glemte å skrive at vi pinset klokken i går, nå er klokken vår 11 timer senere enn i Norge.

Dag 23: Seilte 117 nm, totalt 2874, nå er det bare 152 nm igjen til Fatu Hiva! Det har vært bra med vind hele døgnet, men i natt har vi hatt flere squalls med kraftig regn. Nå begynner vi å glede oss til å komme i land.

Dag 24: Land Ohoi! I ettermiddag så vi fjellene på Fatu Hiva som en grå skygge i det fjerne. I morgen tidlig vil vi være fremme. Seilt 94 nm, totalt 2968, vi har igjen 65. Vinden ble svakere i natt og det passet bra så slapp vi problemet med å komme frem på natten når det er mørkt. I dag dreide vinden fra østnordøst til sørsørøst, først flyttet vi spribommen på andre siden, senere måtte vi ta ned bommen og heise storseilet for å kunne seile med vinden forenom tvers. I dag slapp vi ut fiskesnøret igjen. Skuffelsen var stor når vi dro det inn, svivelen i enden som var laget av 2 mm tykk rustfri stålstreng hadde blitt strukket til en rett streng og kroken var borte. Det måtte ha vært en enormt stor fisk som hadde gjort det. Silene kom frem til Fatu Hiva i går, mens Xanadu kom frem til Hiva Oa i går.

Etter nesten 25 døgn på havet kom vi frem til Hanavave på Fatu Hiva. Hele siste natta seilte vi ganske sakte for å komme frem når det lysnet. Vi skimtet de høye fjellene rundt oss når vi gikk inn på ankringsplassen like før kl 6. Når vi hadde ankret opp på 12 meters dyp mellom noen andre båter hadde det lysnet så mye at vi så de spektakulære fjellformasjonene rundt oss.

Hanavave, Fatu Hiva.

Det første som skjedde etter at vi kom frem var at vi fikk besøk av tollere fra en Fransk tollkutter som lå til ankers i bukta. Egentlig skulle vi ha fått 100 dollar i bot for å ankre opp her uten å ha sjekket inn på Hiva Oa først. Men tollerne var i godt humor, så vi slapp det. De lurte også på hvor mye røyk og brennevin vi hadde ombord. Heldigvis sa de ingenting på den mengden vi oppga på skjemaet. Silene var ikke så heldige med den tolleren som var ombord til de, de fikk to dager på seg til å dra til Hiva Oa for å sjekke inn.

Vi dro en tur på land for å strekke på beina etter 25 døgn ombord. Det var ikke rare gåturen som skulle til, vi ble raskt stive og støle og etter det ble det en velfortjent ankerdram! Og den ankerdrammen ble tatt sammen med Serai, som brukte noen få timer lengre enn oss på turen over og Helen-Kate, en annen norsk båt som startet fra Norge ett år tidligere enn oss med Ingvil og Gunnar om bord. Det har vært flere reisebrev fra de i Ytringen da Ingvil opprinnelig er fra Nærøy. Så det ble pratet mye trøndersk den kvelden.

Menja var godt grodd etter 25 dagers seilas.

Selve overfarten ble på 3031 nautiske mil, med en snittfart på 5,2 knop. Vi brukte motoren i 26 timer for framdrift, og 30 timer til å lade batterier, totalt 56 timer. Nå har vi seilt 11765 nautisk mil fra Norge, og motoren har fått totalt 721 timers gangtid.

Videre fremover skal vi oppholde oss ca en måned på Marquesas øyene, en måned på Tuamotus atollene og en måned på selskapsøyene, som består av bl a Tahiti og Bora Bora. Da har vi brukt opp turistvisumet på 90 dager som vi forhåpentligvis får når vi sjekker inn på Hiva Oa.

Og hvordan gikk det med UNO turneringen? Den siste uken på havet tok Ingrid over ledelsen og vant gang etter gang. Så vinneren ble Ingrid med over 400 poengs ledelse.

Hilsen Ingrid og Frank